

Význam lesa pri detoxikácii životného prostredia

Životné prostredie v zmysle definície Cooliera et al. (1977) je priestor so svojimi fyzikálnymi, chemickými a biotickými zložkami, s ktorými je v interakcii organizmus alebo spoločenstvá organizmov. Jeho dôležitou zložkou je les a funkčná zeleň, významným spôsobom zasahujúca do zloženia atmosféry a zúčastňujúca sa na detoxikácii, na zlepšovanie jej zdravotno-hygienických podmienok.

Získavaním kovov z rúd, spaľovaním veľkého množstva fosílnych palív, dopravou, používaním chemikalií a mnohými inými ľudskými činnosťami sa do ovzdušia dostávajú aj ďalšie látky, ktoré sú pre živé organizmy toxicke. Negatívny účinok toxickejch látok a devastačný vplyv priemyselných technológií zmierňujú lesné porasty a funkčná zeleň. Absorbujú plynné imisie, aerosóly s ľahké kovy asimilačnými orgánmi i kôrou, ako i filtrovaním jemných častíc a tuhých imisií. Uplatňuje sa tu filtračná funkcia lesných porastov, ktoré pôsobia ako eliminátor imisných zložiek a priaznivo vplyvajú na zloženie vzduchu, na jeho fyzikálne, chemické a biologicke vlastnosti. Lesný porast sa teda okrem produkcie kyslíka (priemerne 0,63 kg za hodinu z 1 m³ objemu koruny) a vzácných biologicky aktívnych látok zúčastňuje na spotrebe značného množstva CO₂, redukovaní vzduchových prúdov, a tým na zvýšení intercepcie unášaných tuhých a plynných znečistení.

Výsledky výskumu v oblastiach s vysokými hodnotami prašného spadu nasvedčujú, že lesný porast zadrží 30—40 % prachu, čo predstavuje ročne 70—80 t. km⁻² (Kontrišová, 1990). V literatúre sa uvá-

dza, že lesné porasty sú schopné zadraťať v korunách až 80 % prachových častíc z ovzdušia. Sú to ročne niekedy až desiatky ton na hektár. Smrekový a borovicový porast zachytí ca 30 t a bukový až 60 t. ha⁻¹ prašných imisií za rok. Takéto množstvo môže ohrozit i stav porastov, ak sú to veľmi toxicke prašné časticie, napr. magnezit. V rámci detoxikačno-aerickej funkcie lesa sa Zachar (1973) zaoberá záhytnou schopnosťou lesného porastu a podľa množstva prašného spadu člení lesné porasty do piatich tried, ktoré potvrdzujú významnosť záhytnej schopnosti asimilačných orgánov drevín v ovzduší znečistenom prašnými časticami.

Záhytná schopnosť:

I.	nepatrňá	— do 10 t. ha ⁻¹ /rok
II.	slabá	— 10—20 t. ha ⁻¹ /rok
III.	stredná	— 20—30 t. ha ⁻¹ /rok
IV.	veľká	— 30—40 t. ha ⁻¹ /rok
V.	veľmi
veľká	— nad 40 t. ha ⁻¹ /rok

U prímesí plynných látok v ovzduší je detoxikačná schopnosť lesa nižšia. Asimilačné orgány prijmú ročne 10—20 kg SO₂.ha⁻¹. Zapojený smrekový porast pri veľmi vysokom zafážení až 700 kg. Analýzou asimilačných orgánov drevín sme zistili evidentný význam rastlín pri detoxikácii ovzdušia a úzky vzťah medzi akumuláciou síry a fluóru s obsahom SO₂ a F v ovzduší.

Lesy sa stávajú depozitom imisií a obmedzujú pohyb ich zložiek. Tým sice zmenšujú znečisťovanie prízemných vrstiev ovzdušia a okolitých nelesných plôch, ale sami sa vysokou

bilanciou imisií približujú k dezintegrácii (Krcho, Hajdúch, 1972). V lese so značne rozčleneným priesotorom sa imisie premiesňujú do pedoféry a ich dlhodobé pôsobenie môže vyvolať pôdne zmeny, ohrozené porasty. Zachytené škodliviny poškodzujú asimilačné orgány, vyvolávajú fyziologické poruchy a na koniec vedú až k odumretiu organizmu. Len pri nízkom imisnom zafážení možno očakávať, že sa na určitý čas udrží rovnováha medzi filtračnou účinnosťou porastu a jeho existenciou. Prekročením určitej hranice značistenia ovzdušia stráca les svoju funkciu a odumiera. Narušením lesných porastov imisiami sa znižuje jeho funkčná hodnota, zmenšuje sa objemová produkcia dreva, jeho kvalita a realizačná cena.

Olga Kontrišová

Literatúra

- Coolier, B. D., Cox, G. W., Johnson, A. W., Miller, Ph. C., 1973: Dynamic Ecology. Prentice — Hall, Inc. Englewood Cliffs. New Jersey.
 Holub, Z., Kontrišová, O., 1973: Phytoindikation der Luftverunreinigung durch Fluorimmisionen. Biológia (Bratislava), 28, 10, p. 827—836.
 Kontrišová, O., 1990: Kvalita ovzdušia na monitorovacích plochách. Záverečná správa. Ústav ekológie lesa SAV Zvolen, 27 pp.
 Kontrišová, O., Kaleta, M., 1981: Hodnotenie znečisťenia ovzdušia Bratislavu a jej okolia pomocou niektorých indikačných rastlín. Biológia (Bratislava), 36, 7, p. 539—548.
 Krcho, J., Hajdúch, J., 1972: Priemyselné exhaláty a bilancie imisií v prírodnej časti geoféry ako kybernetickom systéme. Geograf. Čas., 24, 4, p. 290—312.
 Zachar, D., 1973: Kritériá pre posúdenie užitočných funkcií lesov. Záverečná správa. Výskumný ústav lesného hospodárstva Zvolen.